

nævne. Hvis det ikke var andet end det, det ærede Medlem nævne, vilde jeg anse det for den letteste Sag af Verden.

Med Hensyn til Østifternes Kreditfor- enings Vurderinger skal jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ikke tilstrækkeligt at gøre som de, abstrahere sig til Jordens Værdi. Det have de kunnet gøre, men naar det, vi skulle have, er et Beskatningsgrundlag, er det Realiteter, vi skulle have, ikke Abstraktioner. Men nu høre vi af den højtærede Finansminister, at selv det er tvivlsomt, om det overhovedet kommer til at tjene som Beskatnings- grundlag, og saa længe vi ikke en Gang vide, om det er det endelige Resultat, synes jeg ikke, der er Grund til at diskutere videre.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Leth Espensen: Jeg kunde nok have Lyst til at gøre en længere Bemærkning, men jeg maa jo nøjes med en kort, for at vi kunne blive færdige i dette Møde. Der var et Udtryk, som blev brugt, saa vidt jeg husker af det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen), og vistnok ogsaa af den højtærede Finansminister, nemlig, at der var en hel Del „Taage“ over dette Spørgsmaal. Jeg erkender ogsaa, at jeg har ikke kunnet se andet end Taage endnu, ikke en Gang Taagebillederne, som man ellers plejer at se i Taagen, og jeg kan ikke se, at Taagen er lettet synderligt ved den Diskussion, der er ført her i Dag fra de Herrers Side. Jeg ser i det hele taget saaledes paa det, at Skat paa fast Ejendom ikke har meget med Skatteevnen at gøre. Det var de gamle Principper, at Skatteevnen laa i vedkommendes Formue og den Slags Ting, men det skal jeg nu ikke komme ind paa af Hensyn til den korte Bemærkning, men kun sige, at med Hensyn til Skat paa fast Ejendom er der Forskel paa den Skat, som lægges paa Jord, der bruges til Landbrug, og den Skat, der lægges paa al anden Jord. De maa nemlig vide, at naar man lægger Skat paa Jord, som bruges til Landbrug, fratager man ret og slet vedkommende Ejer en Del af hans Ejendom, idet han ikke vil formaa at lægge den Skat over paa dem, som købe hans Produkter, for han sælger dem paa det udenlandske Mar- ked, og der tage de intet Hensyn til det. Men den Skat, man lægger paa Jord i

Byerne, i det hele taget paa den Jord, som bruges til andet end Landbrug, vil man i Almindelighed være i Stand til at lægge over paa andre, dels gennem Hus- leje og dels paa anden Maade. Jeg mener derfor, at alene set fra det Synspunkt er der megen Forskel paa Skatten paa Jord til Landbrug og paa hvilken som helst anden Skat, og det bør de Herrer have Op- mærksomheden henvendt paa.

I en kort Bemærkning kan man ikke tale ret meget om noget saa taaget som Georgeisme. Kun dette, at det siges nu i Almindelighed, at hvis man fra Tidernes Begyndelse havde indført Georgeisme, saa vilde det have været ganske brillant, men nu er det ganske vist slemt med Over- gangen — det sagde Ræven ogsaa, da man faaede ham. Men selv om man havde indført Georgeismen fra Tidernes Begyn- delse, saa tror jeg slet ikke, man var kom- men nogen Vegne, for vi have jo Tidernes Begyndelse alle de Steder i Verden, hvor Jorden ikke er befolket nok. Men der lægger man ikke Skat paa. Der siger man tværtimod til Folk: Vi give jer en Understøttelse, hvis I ville opdyrke den Jord. Det er jo ved, at Menneskene have formeret sig, at Jorden har faaet Værdi, men hvis man fra først af havde sagt til de Folk, der skulde tage Jorden under Ave: Ja, nu faa I Lov til at gøre Arbejdet og bringe Jorden under Kultur, men I maa vide, at efterhaanden tage vi, Samfundet, saa megen Skat af Jorden, at vi faktisk ere den egentlige Ejer, tror jeg ikke, at nogen overhovedet vilde have opdyr- ket Jorden. Nu er Forholdet dette, at man siger: Det er nok Uret, at vi gøre det, men vi ere nødte til at gøre det. Det at lægge Skat paa Jorden, er faktisk det samme som at fratage ham en Del af hans Ejendom, for saa vidt den er knyttet til Jorden, og den Tid skal nok komme, da Husmænd og Gaardmænd og alle andre, som nu synes saa godt om disse taagede georgeistiske Historier, ville komme til at indse, at det slet ikke er andet end et At- tentat paa Landboerne. Derfor vil jeg haabe, at de 15,000 Kr. maa blive i Taagen, og at de ikke skulle faa Lov til at lyse op i Taagen. Jeg agter ikke at stemme imod Bevillingen, thi det kan jo ikke nytte noget, da jeg staar alene, men jeg tror da heller ikke, at de 15,000 Kr. ville gøre nogen synderlig Skade.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.